

er ydet det danske Folk i Almindelighed og nævnte Forbrugere i Særdeleshed, at man kalder en Symaskine for et „Raa- og Hjælpestof“, turde dog være et stort Spørgsmaal.

Lovforslagets Bemærkninger slutter da endelig af med en Beregning af Forslagets finansielle Virkninger, og en meget betydelig Interesse maa jo knytte sig til denne Del af Sagen; saa meget mere som Forventningerne til beskyttelsesmæssige Virkninger altsaa paa Forhaand er stærkt nedstemt. Hvis det om næsten alle de til dette Komplex hørende Lovforslag gælder, at deres Kalkulationer er i høj Grad problematiske, saa maa man vistnok indrømme, at den Beregning af Toldlovsforslagets Provenue, som findes i de almindelige Bemærkninger, slaar enhver Rekord. „Forholdsvis“, „efter Erfaringerne“, „skønsvig“ og „omkring“, „dog neppe“ og „med mindre“ o. s. v. er de mindst talt lidet faste Punkter, hvorpaa denne Kalkulation er bygget. Nu skal det villigt erkendes, at Kalkulationer paa dette Omraade og i dette Øjeblik nødvendigvis maa blive meget skønsmæssige, men derfor havde man alligevel haft Ret til at vente af den højtærede Finansminister, at han vilde komme til et noget bedre finansielt Resultat, end Tilfældet er. Forslagets Provenue sættes nemlig til 60 Mill. Kr. Med de tilbørlige Fradrag betyder dette en virkelig Merindtægt overfor den nugældende Toldlovs Indtægter paa kun 10 à 11 Mill. Kr. Her maa det tilmed erindres, at sættes den nugældende Toldlov i Forhold til det Prisniveau, den i 1908 blev givet paa, vilde dens Provenue ikke som for Finansaaret 1921—22 anslaaet udgøre 45 Mill. Kr., men maaske snarere 100 Mill. Kr. Reelt betyder derfor det nye Forslag en Mindreindtægt overfor en à jour ført 1908-Lov af ca. 40 pCt.

Det er da ikke mindst paa dette Punkt, en konservativ Kritik maa rette sig, nemlig overfor den Maade, paa hvilken man her praktiserer Udnyttelsen af indirekte Skatter. Det er her, vort Krav om à jour Føring viser sin Berettigelse.

Overfor den ærede Ordfører for Venstre skal jeg bemærke, at naar han i sin Tale i Gaar som sin Hovedkritik mod à jour Føringen anførte, at man ved en saadan à jour Føring af Toldloven ogsaa vilde føre dennes Urimegheder à jour, mener jeg, at à jour Begrebet skal opfattes i videste Forstand, nemlig som en Handling, hvorved man bringer Loven paa Basis af 1908 i Overensstemmelse med de foreliggende fak-

tiske Forhold; det er ingenlunde noget doktrinært Krav fra vor Side. Men jeg vil dog i den Anledning sige, at jeg ikke forstaar, hvorfor en Toldlov nødvendigvis skal indeholde Urimegheder; man kunde jo faa dem fjernet ved samme Løjlighed og vilde dermed være ude over den Vanskelighed, som det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen saa stærkt fremhævede.

Hvis den højtærede Finansminister havde lyttet til vort Krav og ført sin egen Toldlov af 1908 à jour — han kunde jo gøre dette, paa hvilken Maade han ønskede, jeg vil som sagt ikke have dette Begreb opfattet for snævert, og netop en vis Kombination mellem Værditold og Vægttold havde maaske her været Vejen —, da vilde han altsaa i Øjeblikket have kunnet møde med en reel Merindtægt af maaske 50 Mill. Kr. Den højtærede Stats- og Finansminister synes imidlertid ikke rigtig at have Lyst til at vedkende sig sit Barn fra 1908, han mangler øjensynlig noget af den højtærede Handelsministers kendte Faderglæde. Resultatet er da blevet, at Hr. Neergaard af en samlet Importmængde til Værdi af 1½ Milliard Kr. kun formaar at udvinde nye 10 Mill. Kr. Dette til Trods for, at man her har at gøre med Omraader af den indirekte Beskatning, hvor paa den ene Side Moderation med Hensyn til Prisfordyrelse og paa den anden Side produktionsfremmende og arbejdsskabende Faktorer kan kombineres til samfundsmæssigt Gavn.

Først naar Talen er om direkte Fordyrelse fra Haanden til Munden — bogstavelig talt —, først hvor den højtærede Finansminister paatager sig en Tjeners Skikkelse og lægger sine 10 pCt. paa til det højtærede Publikum, først da viser han sig som Mester. Da kan han af en anslaaet Omsætning paa kun 150 Mill. Kr. udvinde 15 Mill. Kr. — altsaa 50 pCt. mere end af hele vor Vareimports 1½ Milliard!

Turde dette nu ikke være det bedste Bevis for, at Toldlovsforslagets Satser, ogsaa de finansielle, er alt for lavt sat? Det er godt nok at ramme den deciderede Luksus, men for det første vil det nok vise sig, hvor vanskeligt det er at afgrænse dette Begreb, og for det andet maa vi jo regne med svigtende Luksusforbrug paa alle Omraader — forhaabentlig kunde man næsten sige. Tilbage bliver derfor den Kendsgerning, at mange af de nye Satser er urimelig lave og faktisk, efter min Overbevisning i alt Fald, vil drukne i de almindelige prisbestemmende Faktorer, saa at neppe nogen Mors Sjæl faar Glæde deraf — medens de Penge, de-